

Sundene, i lige saa høj Grad ere i Stand til at ophjælpe Øen som de Jernbaner, der ende blindt en halv Mils Vej inde i Landet. Hvis der derimod kun er Tale om at gavne Nykøbing Bys Købstadinteresser, forstaaer jeg udmærket godt, at Nykøbing helst vil have Baner, der ikke ere i Berøring med andre Steder, der kunne konkurrere med Nykøbing, og derfor ønsker at faa Banerne anlagt paa den Maade, at de straae vifteformigt ud fra Nykøbing, med denne By altsaa som Haandtaget paa Viften og endende blindt uden at komme i Berøring med de Steder, som Nykøbing frygter for, at Folk paa Mors ellers skulde komme i Forbindelse med. Jeg kan forstaa, at dersom man ser paa disse Baner fra et saa ensidigt Købstadstandpunkt, at man kun vil hævde, hvad Nykøbing Købstad har Interesse af i denne Sag, sætter man sig imod, at disse Baner komme ned til Sundene, men Forholdet er slet ikke det, som man har ønsket at gøre gældende, at det er Thyboerne, der have størst Interesse i at faa disse Baner forlængede. omend de ogsaa have Interesse deraf, men paa Mors er der en stor Del af Befolkningen, der allerede for længe siden har krævet i Overensstemmelse med det Andragende, som det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard) før anførte, at disse Baner skulde føres ned til Sundene. Da Jernbaneloven forelaa til Afgørelse, fik vi Andragender ikke alene fra Thyboerne og fra Thisted Handelsforening, men ogsaa fra 4 Sogneraadovre paa Mors, hvori de bad om, at man vilde ordne Jernbaneforholdene paa Mors netop saaledes, som de bleve ordnede ved Loven af 1908. Det er det virkelige Forhold. Der er en Mængde Morsboere, der i Virkeligheden ønsker, at Banen skal føres ned til Sundene. At Nykøbing By ikke ønsker det, er forstaaeligt, men vi skulle ikke lave Baner paa Mors alene af Hensyn til Nykøbing Bys Interesser. Den nordøstlige Del af Mors har, saa vidt jeg ved, ikke noget imod at komme i nærmere Forbindelse med Thy og Thisted — jeg har personlig Erfaring for, at Folk herfra gerne komme over til Thisted —, de ønske, at en saadan Forbindelse bliver gjort mulig ikke ved et „eventuelt“, som de Herrer foreslaa at sætte ind, og som man kan være sikker paa aldrig bliver realiseret, men ved et nogenlunde sikkert Grundlag, skabt af Lovgivningsmagten, der aabner Mulighed for fornuftige Jernbaneanlæg. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors i Dag taler imod

saadanne Jernbaner, men jeg vilde ikke kunne forstaa, om Folketinget, der ikke sidder her for at varetage Nykøbing Bys Interesser, men for at gøre, hvad vi kunne, for, at de Baner, der blive anlagte, blive saa fornuftige som muligt, skulde kunne følge det ærede Medlem fra Nykøbing.

Jeg hørte den højtærede Trafikminister sige, at efter at man havde vedtaget det, der i 1908 vedtoges om Morsøbanerne, havde der været Dødvande, ingen Udsigt til at faa realiseret Planen om Baneanlæg paa Mors, og det var en af Grundene til, at vi nu skulde bøje os. Det kan jeg ikke anerkende. Jeg havde tænkt mig, at det var Regeringens Standpunkt, at naar vi her i Rigsdagen ere gaaede ind paa, at Banerne blive anlagte paa en fornuftig Maade, have vi her gjort, hvad vi kunne, og saa skulle vi ikke af den Omstændighed, at Nykøbing paa Mors siger, at hvis de skulle anlægges saaledes, ville de slet ingen Bane have, lade os liste ind paa at anlægge Baner paa en ufornuftig Maade. Naar Folketinget er paa det rene med, at det Standpunkt, det indtog i 1908, var fornuftigt, maa vi sige til Beboerne i Nykøbing: Ville I have en Bane, skulle I tage en fornuftig Bane, og saa er det Rigsdagen, der siger, hvordan den skal være. Det forekommer mig mærkeligt, at vi her i Rigsdagen skulle bøje os for de Købstadinteresser, som det ærede Medlem fra Nykøbing paa Mors repræsenterer i Øjeblikket, at vi ikke skulle holde fast ved de almindelige Interesser, der kræve, at Banerne fornuftigvis blive anlagte paa den Maade, som hele Rigsdagen i 1908 var enig om. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 2, det, der er stillet af det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), og som fører Lovforslagets Affattelse saa nær som muligt op til Jernbaneloven af 1908.

Johan Knudsen: Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) betonedes stærkt, at det er Byen Nykøbing, som er særlig interesseret i, at det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag vedtages. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at Byen Nykøbing ikke er meget ivrig efter at faa en Bane paa Mors. Det er Landbefolkningen, der i højeste Grad ønsker en Bane og den Bane, der er foreslaaet af Udvalgets Flertal. Thi, som jeg sagde før, dersom den Bane, der er foreslaaet af det ærede Medlem fra Hurup (Kierkegaard), bliver vedtagen, følger jeg mig overbevist